

Peygamberimizin Ahlakı

Yazan : Özkan Öze

CÖMERT

Peygamberimiz, insanların en cömert olanıydı.
Arkadaşları, O'nun cömertliğini, esen rüzgârlara benzetirdi.
Bütün sokaklardan geçen, geçerken bütün evlere uğrayan
ve herkesin başını tek tek okşayan, mis kokulu rüzgârlara.
Bir gün bir adam, sırtındaki hırkasını istedi.
Peygamberimiz hırkasını çıkartıp, o adama verdi.
Oysa giyebileceği başka hırkası yoktu!
Yoktu ama O, kimselere "yok" diyemezdi.
Bir başka gün, "Bana bir koyun verir misin?" dedi fakir bir adam.
Peygamberimiz ona, bir sürü koyun verdi.
Adam çok şaşırıldı ve "Bu kadar cömert biri olsa olsa,
bir peygamber olabilir!" diyerek Müslüman oldu.
Sonra koyunları ile birlikte sevinç içinde köyüne döndü ve herkese,
"Biliyor musunuz!" dedi.
"Ben insanların en cömert olanının yanından geliyorum!"

ŞAKACI (GÜLERYÜZLÜ)

Peygamberimiz çok güler yüzlüdü.

Bazen arkadaşlarına küçük şakalar bile yapardı.

Arkadaşları şaşırır ve "Ey Allah'ın Elçisi!

Sen de mi şaka yaparsın?" diye sorarlardı.

"Evet!" derdi Peygamberimiz.

"Ben de şaka yaparım ama şakacıktan bile olsa, yalan söylemem!"

Bir gün bir adam geldi ve "Beni bir deveye bindir!" dedi.

Peygamberimiz ona,

"Seni bir deve yavrusuna bindireceğim!" diye cevap verdi.

Adam şaşırıldı

"Hiç deve yavrusuna binilir mi?"

Peygamberimiz gülümsedi ve şöyle cevap verdi:

"Bütün develer, bir devenin yavrusu değil mi?"

"Haaaaa!" dedi adam. "Anladım!"

Bu bir şakaydı! Peygamberimiz, bir şaka yapmıştı.

Herkes bu güzel şakaya çok güldü.

Belki de, melekler bile güldü.

AFFEDİCİ

Bizim Sevgili Peygamberimiz,
O kadar affediciydi ki,
insanların en affedici olanıydı.
kimse affetmekte O'nunla yarışamazdı.
Peygamberliğinin daha ilk yıllarında,
Taif Şehrine gidip, onlara İslam'ı anlatmak istedi.
Ama Taifliler O'na hiç iyi davranmadılar.
Güldüler, arkasından bağırıştılar.
O'nunla alay ettiler.
Ve taş atıp şehirlerinden koudular.
Peygamberimiz üzüldü. Hem de çok üzüldü.
Ama kızmadı ve hepsini affetti.
Üstelik onlara dua etti.
Sonra ne mi oldu?
Allah Peygamberimizin dualarını kabul etti.
Ve bütün Taif halkı, Müslüman oldu.

ADİL

Adalet ne demek biliyor musunuz?
Kimseye haksızlık yapmamak demek.
Eğer adaletli olursanız size ÂDİL derler.
Bizim Sevgili Peygamberimiz,
İster küçük olsun, ister büyük
kimseye haksızlık yapmazdı.
Herkesi âdil davranır ve adaleti emrederdi.

Bir gece vaktiydi.
Peygamberimizin torunları, Hasan ile Hüseyin uyuyorlardı.
Peygamberimiz onları çok severdi.
Bir ara Hasan uyandı ve su istedi.
Çünkü çok susamıştı.
Peygamberimiz hemen kalktı ve ona bir bardak su getirdi.
O sırada Hüseyin de uyandı.
Çünkü o da çok susamıştı.
Ama Peygamberimiz suyu önce Hasan'a verdi.
Fatma Annemiz bunu görünce,
"Hasan'ı daha çok seviyor olmalısın" dedi.
"Hayır!" dedi Peygamberimiz. "Ama suyu önce o istedi."
Önce isteyenin, önce içme hakkı vardı.
Peygamberimiz kimseye haksızlık yapmazdı.

MERHAMETLİ

Peygamberimiz o kadar merhametliydi ki,
yorgun develerin bile gözyaşlarını siler,
“Sakin onlara çok ağır yükler taşıtmayın!” derdi.
Nerede bir yetim görse başını okşardı.
Çocukları öper, koklardı.
Onlarla oyunlar oynar ve küçük şakalar yapardı.
Peygamberimizin mescidi çocukların en sevdikleri yerdi.
Onlara asla kızmaz, “Hişşşt!” bile demezdi.
Bir gün, Üsame bin Zeyd düştü.
Yüzü kanadı, canı da çok yandı.
Peygamberimiz Üsame’yi çok severdi.
O, en sevdiği çocuklardan biriydi.
Hemen koştu, onu yerden kaldırdı,
yüzünü gözünü bir güzel yıkadı.
Kucakladı, sarıldı, teselli etti.
Ve Üsame’nin acısı,
Peygamberimiz onu öptüğünde,
kuş olup birden bire, sanki uçuverdi.

HOŞGÖRÜLÜ

Hoşgörü ne demek biliyor musunuz?

Hemencecik affetmek demek.

Ufak tefek hataları görmemek ve kızmamak demek.

Peygamberimiz herkese hoşgörü ile davranırdı.

Ama en çok hoşgörüü çocuklara karşı gösterirdi.

Bunu da en iyi Enes bilirdi.

Çünkü o Peygamberimize on sene hizmet etti.

Peygamberimiz ona bir kez bile, "Şu işi niye yapmadın" demedi.

Ona hiç kızmadı, hiç bağırmadı, hiç azarlamadı.

Bir gün Enes'i bir yere gönderdi.

Ama Enes yolda arkadaşlarını görüp oyuna daldı.

Bir süre sonra yumuşacık serin bir el, onu ensesinden tutuverdi.

Eyvah! Bu Peygamberimizin eliydi.

Ama yüzü hiç de kızgın değildi.

Hatta gülümsüyordu.

"Söylediğim yere gittin mi Enes?" dedi Peygamberimiz.

"Hemen gidiyorum!" dedi Enes.

İşte O, hep böyleydi!

İnsanların en hoşgörülüsü ve en yumuşak kalplisiydi.

GÜVENİLİR

Emin ne demek biliyor musunuz?

Güvenilir kimse demek.

Şakacıktan bile olsa asla yalan söylemeyen,
kimseyi aldatmayan, verdiği sözü her zaman tutan demek.

Peygamberimiz daha peygamber olmadan önce bile,
herkes ona EMİN derdi.

Bir yere giderken, kıymetli eşyalarını, O'na emanet ederlerdi.

O'ndan başkasına güvenmezlerdi.

Bir gün Mekke'ye çok yağmur yağdı.
ve Kabe'nin duvarları bundan zarar gördü.

Mekkeliler onu bir güzel tamir ettiler.

Sıra Hacerül esved'i yerine koymaya geldi. Bu çok önemli bir işti.

Peki bu önemli işi kim yapacaktı? Bir türlü karar vermediler.

Bu yüzden neredeyse kavgaya edeceklerdi.

"Aramızda bir hakem seçelim o ne derse öyle yapalım!" dediler.

Peki hakem kim olacaktı?

Bir baktılar, uzaklardan peygamberimizin geldiğini gördüler.

"Tamam!" dedi Mekkeliler.

"Bu gelen aramızdaki en emin kimsedir! Hakem o olsun!"

Peygamberimiz geldi onlara güzel bir fikir verdi.

Ve Hacerül esved, kavgaya çıkmadan yerine kondu.

YARDIMSEVER

İnsanlara yardım etmek ne güzel şey değil mi?

Peygamberimiz çok yardımseverdi.

Susayanlara kendi elleri ile su içirir, açları yedirir
ve giyecek bir şeyi olmayanlara elbiseler verirdi.

Bir iş yaplacaksa hiçbir zaman kenarda durmaz,

O da herkes gibi çalışıp çabalarlı.

Bir gün arkadaşları ile bir yolculuğa çıktı.

Herkes çok acıkınca, "Haydi yemek yapalım!" dediler.

Birisi, "Ben koyun kesebilirim!" diye ayağa kalktı hemen.

Peki o zaman dedi Peygamberimiz, bu görev senin olsun!

Bir başkası ise ben de pişirebilirim!" dedi.

Çünkü o pişirmeyi iyi bilen biriydi.

Geriye odun toplayıp ateş yakma işi kalmıştı.

Peygamberimiz, "O zaman ben de odun toplayayım!" dedi.

"Sırtımda çok güzel odun taşıyorum!"

Ama arkadaşları ona kıyamadı.

Çünkü O Allah'ın Elçisiydi.

Ve O'nu çok seviyorlardı.

"Ne olur sen şu gölgelikte otur, biz her işi yaparız!" dediler.

Ama Peygamberimiz bunu kabul etmedi.

"Herkes çalışırken ben oturmam!" diye cevap verdi.

Ve arkadaşlarına yardım etmek için, odun toplamaya başladı.

O kimselere yük olmaz, herkese yardım ederdi.

SABIRLI

Sevgili Peygamberimiz, insanlara karşı çok sabırlıydı.
Kolay kolay kimseye kızmaz, kimseden bıkmazdı.
İnsanlar etrafını sararlar ve durmadan sorular sorarlardı.
Peygamberimiz, sabırla onların sorularını dinler,
hepsine bir bir cevap verirdi.
Kimi hırkasının eteğini çekerdi,
Kimi canını acıtacak kadar gömleğinin yakasına aslırdı.
Ama o hep, sabrederdi.
Güneşin altında saatlerce durur insanları dinlerdi.
Sıklmazdı, yüzünü asmazdı
Ve insanlara asla, "Yeter artık!" demezdi.
Arkadaşları bu hale üzülürlerdi.
Bir gün çölden gelen bir adam,
Peygamberimizin mescidinde çok ayıp bir şey yaptı.
Sahabeler onu neredeyse döveceklerdi.
Ama Peygamberimiz, "Sakin ona dokunmayın!" dedi.
"Ben hata yapanları ayıplamak için gönderilmedim.
Onlara iyiyi ve güzeli göstermek için gönderildim."